

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru deșerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 ranci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1 Ianuarie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii

Iomnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domni abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Anul-Nou.

Sântem la pragul, preste care trecem dintr'un an trecut într'ual viitor. 1890 a trecut. Lui îi urmează imediat 1891, bucată de timp identică cu partea din viitorul cel mai apropiat.

Până-când este vorba numai de timp, este indiferent trecutul, este indiferent viitorul.

Oamenii din toată lumea, ocupându-se cu timpul, nu se ocupă numai pentru-ca să-l măsoare, să-l împartă în perioade. Se ocupă pentru evenimentele, care și câte s'au întâmplat și în speranța sau în temerea celor-va vor să se întâmple în decursul timpului. Și îi interesează pe oameni mai cu seamă evenimentele din timp, pentru-că din ele are să se alcătuească istoria, care este cea mai sinceră magistrală a vieții.

În trecut noi am avut obiceiul, când ajungeam la pragul dintre doi ani, de a face reprivirea asupra evenimentelor în decurs de un an trecut, câte ni-se păreau mai importante. Reprivirea se făcea asupra celor externe și interne.

Nu mai încapă îndoeală că era bine așa. Reprivirea era în multe privințe un fel de mamă a studiilor, care își are efectul seu.

Evenimentele n'au lipsit nici în anul expirat, și încă evenimente foarte importante atât în politica externă, cât și în cea internă. Însă tocmai cele mai importante n'au ajuns la o finalizare definitivă. De unde urmează, că dacă am și vr'e să facem ceea-ce am făcut de altedăți, am merge până la un loc și ar trebui să ne oprim. Ne-am oprit fără să terminăm ceea-ce am început, sau apoi, voind totuși a finaliza oare-cum, am substituit concluziunii adevărate ce are să urmeze nise presupuneri, care, ori-cât de logice ar fi, rămân tot numai presupuneri, până-când nu vin faptele, ca să le confirme definitiv sau să le dea de minciună.

Renunțăm dar' e astădată la o reprivire în stilul reprivirilor din trecut, din cauza mai sus atinsă deoparte, de alta pentru-că alte evenimente noue dau zor să le înregistrăm și să le apărăm pe dinsele și nu ne lăsăm să ne ocupăm acum îndată timp mai îndelungat cu trecutul. Renunțăm, pentru-că ținând cont de prezent, privirile va fi bine, va fi folositor să le îndreptăm asupra viitorului.

Cu toate aceste de două evenimente din anul expirat trebuie să facem mențiune. Aceste sînt procesele de presă, care au avut loc în decursul anului 1890, și de conferența națională a alegătorilor români din țerile ungurești, a cărei născătoare, după noi, au fost tocmai menționate procese de presă.

Făcând mențiune de procesele de presă, trebuie să constatăm, că prelungă supărările ce au trebuit să se facă, ni-au pricinuit și un bine mare. Au făcut, ca dintre Români din statul unguresc să dispară în cea mai mare parte și divergențele mai mărunte în vederi și să se prezenteze toți într'un gând și într'o simțire la conferența națională urmată mai târziu.

Cel mai mare bine însă, de care cu mândrie ne putem bucura, este că conferența, prin atitudinea ei armonică și deamă totodată, a atras în mod foarte favorabil atențiunea naționalităților nemaghiare din patrie, care ne însoțesc în suferințe, a atras însă atențiunea celor nepreocupați de fondul de dispozițiune budapestan în țerile de preste Leitha și mai departe în străinătate.

Mai ales aceasta din urmă s'a interesat dela conferență încoace în-

tr'un mod, care și onoare ne poartă și s'a mulțumim despre împregiurările din stat străduim prin studii înregistrările și digeta cum s'ar sanare și ameliorizeze.

Este adevăr de care ne putem ferenței alegătorilor conferenței mai morală. În dacă acuiștiunea se susține prin dețoare a atitudinilor vor lăsa, ca pri stângace să suferească, nu trece va transforma în vorul cel adevărat, ci al între-

Acuiștiunea o așteptăm dar' partea cea mai este anul, în care ne-ar pute oprim anul acesta?

Și dacă ni-tările noastre cu am dăce, că anul să ne implinim triotice totodată, mai avem pacie mai îndepărtat, depărtat, un lucru interesul nostru de alte-ori este în vor are să ne prezinte viitorul din anii

Ca să avem un favorabil, să-i punem base la trecut și prezent.

Conferența alegătorilor români din statul unguresc este a trecutului, în ea însă avem o basă solidă a viitorului nostru politic.

O avem, dar' nu fără de nici o condițiune.

Va să dăce, să nu creadă nimenea, că Români din țerile regatului unguresc pot dormi acum liniștiți pe lauri acurați prin conferența națională. Este condiționată basă cea solidă de o atitudine, prin care să se edifice cu aceeași energie, cu aceeași precauțiune, cu care s'a pus fundamentul.

Nu ne întindem mai departe, condițiunea am accentuat-o mai înainte, când amintiam de continuarea corăspundătoare

mai bucurie, ci ce. Străinătatea și cu informarea levărate ale Românesc. Ea s'a afla și cauzele române și a încât au lipsă de se sanaze și ameliorizeze.

Dată acuiștiunea, în urma conștinții și a atitudinilor până acum așa credem, că a Români o vor nuare corăspundătoare, și nu care apucătură numai să se pălăiească se ială-reală, în fa-numai al Românilor, ci al între-

Acuiștiunea o așteptăm dar' partea cea mai este anul, în care ne-ar pute oprim anul acesta?

Și dacă ni-tările noastre cu am dăce, că anul să ne implinim triotice totodată, mai avem pacie mai îndepărtat, depărtat, un lucru interesul nostru de alte-ori este în vor are să ne prezinte viitorul din anii

De aceea viitorul are să ne prezinte linia primă, fie poimâne, fie viitorul, în care anului, în care

De aceea viitorul are să ne prezinte linia primă, fie poimâne, fie viitorul, în care anului, în care

De aceea viitorul are să ne prezinte linia primă, fie poimâne, fie viitorul, în care anului, în care

De aceea viitorul are să ne prezinte linia primă, fie poimâne, fie viitorul, în care anului, în care

De aceea viitorul are să ne prezinte linia primă, fie poimâne, fie viitorul, în care anului, în care

De aceea viitorul are să ne prezinte linia primă, fie poimâne, fie viitorul, în care anului, în care

a atitudiniei politice și când dăceam, ca acuiștiunea morală să nu sufere sau să nu se pălească măcar prin oare-care apucătură stângace. Atâta ni-s'ar păr'e deajuns, ca să scim ce avem de făcut, dacă este ca să nu stricăm ce am dres mai înainte.

Și totuși dacă căutăm împregiurul nostru și vom ține cont de tot felul de aparițiuni și inclinări, credem că trebuie să fim ceva mai concreți în ceea-ce privește atitudinea noastră a Românilor.

Înainte de toate, dacă voim ca reputațiunea națională-română să nu sufere nimica și, ceea-ce e și mai important, cauza Românilor să nu se compromită, Români să poarte de grije, ca concluziunile conferenței să nu rămână literă moartă. De altă parte să caute, ca între Români, în ori-ce formă, fie cât de plăcută după exterior, sub ori-ce pretext, decorat cu eticheta cea mai frumoasă, să nu se poată viri discordia, care să-i paralizese mai mult decât ori-ce acțiune vrăsmăsească din parte străină. Ear' dacă ar ved'e, că din oare-care parte se prezentă vre-o ispită ademenitoare, bună-oară cum a fost cea inscenată de contele Lonyay la 1872, să nu o privească cu indiferentism moslemitic și să nu lase ca să se compromită cauza unui popor de trei milioane printr'un necălit „nesze semmit fog meg jól“.

Sentințele și vedete să fie Români în anul ce urmează! Moștenirea cea mai frumoasă din anul trecut le impune priveghierea aceasta. Și dacă o vor executa cu promptitudine, se vor bucura de fructele politice cele mai bune și plăcute în viitor.

Strigând „atențiune!“ să stăm dar' gata la comanda a doua, care să ne pună picioarele în mișcare spre a trece pragul, fie, dacă va vr'e soarta, pentru continuarea luptei cu bărbăție, fie, ceea-ce am dorit din toată inima, ca să auzim odată și comanda de odichnă. Este o dorință viuă și sinceră aceasta, cu toate-că presa oficioasă maghiară se silește din răspuneri a ne portrea de trădători.

Dar', este dorința de odichnă cu mulțumirea în suflet, ca dacă am luptat, să nu fi luptat înzadar și nu spre stricăciunea patriei și a cuiva din patrie, ci spre binele tuturor.

Așa să fie în 1891, dacă n'a putut fi așa în 1890.

Din Germania.

Berlin, 8 Ianuarie. Cât de iute opiniunea publica din Germania s'a întors contra Maghiarilor, se vede în mod destul de remarcabil din numărul de astăzi dîmineață al diarului „Vossische Zeitung“. Această foaie, care numai cu vr'o câteva zile mai înainte a publicat la loc de frunte scrisoarea faimoasă pestană, în care declarațiunile lui Lahovary s'au calificat de „lari-fari diplomatic“, aduce astăzi o corresponsență din Sibiu, care se începe cu cuvintele: „Atitudinea moderată a ministrului român Lahovary... pare a fi gătit calea guvernului unguresc la negocieri cu Români“. În împregiurări normale s'ar pute ține redacțiunea unui astfel de diar nu tocmai cu mîntea la loc. Cine fus'e va căuta mai adînc după cauzele acestei contrațicării, va afla aci începutul la desfacerea din orbita raportării falsificatoare maghiare. „Vossische Zeitung“ aparține fără îndoială la foile germane pre-caute și este liberală-moderată. Raportorul d-voastre scie foarte bine, că pe timpul conferenței sibiene redacțiunea diarului „Vossische Zeitung“ șovăia în restimp de mai multe zile, dacă să primească în coloanele sale rapoarte favorabile sau nefavorabile Românilor și, deoarece ea atunci nu putea încă înțelege situațiunea, n'a luat nici o notiță despre conferență. După aceea redacțiunea a primit rapoartele din Budapesta și în sfîrșit a început a crede în inocența Maghiarilor. Să nu se scape din vedere mai departe, că nici o foaie n'are atîți inimi ca „Kreuzzeitung“ și, deoarece ea a pășit mai înteu în mod resolut pentru Români, toate foile așa numite liberale au fost dispuse, din antipatia ce o nutria față cu „Kreuzzeitung“, a pîrtini pe Maghiari. Însă „Kreuzzeitung“ n'a rămas singură și în prima linie „Tägliche Rundschau“ a produs efect prin declarațiunea ei de deunăți, că ea află de „neexplicabil“, cum preste tot se mai poate găsi o foaie germană, care să stepe pe partea șovinismului maghiar. Că acest advertisement n'a rămas fără succese se vede din faptul, că „Vossische Zeitung“ califică astăzi atitudinea lui Lahovary de moderată și că până astăzi nici „Berliner Tageblatt“, nici „Börsencourier“, foile principale ovresci, n'au mai publicat o justificare a Maghiarilor. Așa d. e. ambele aceste foi numite au publicat la Anul-Nou articoli mai lungi despre situațiunea generală

FOIȚA „TRIBUNEI“

Epistola ad Corobetium

sive

De arte corespondentica.

— Schiță didactică. —

De G. I.

Fiule Corobețel!

Este un lucru prea frumos, când numărul celor-ce se înrolează sub flamura musei diaristice crește din zi ce merge, dar' este și mai frumos, când oamenii acestia sînt Români, și de tot prea frumos este, dacă Români acestia sînt în vîrsta fragedă a clasei V-a gimnasilice, precum ești tu, fiule.

A fi băiat de școală încă și a simți toți mîncărimea genială de a colabora la un diar, — asta n'o poate face decât un Român! Ata e fără de părechie în viața jurnalistică apopoatelor din Europa! Te felicit, fiule, pentru-că mi-ai dat privilegiu să fac această remarcabilă constatare! Este o un argument mi mult pentru misiunea noastră civilisătoare în Orient!

Dar' ca să revin la obiectul scrisorii ce mi' ai adresat, deși sînt grozav de ocupat cu treburile redacției, fiind eu într'o persoană redactorul șef, colaboratorul prim și colaboratorul al doilea al diarului meu, totuși țin să-ți răspund mai pe larg și să-ți dau câ-

teva instrucții practice, care isviresc din îndelungata mea carieră diaristică.

Tu, fiule, ți-ai ales partea cea mai bună. Tu vrei adevă să ne fii corespondent pentru ferile de vară, cu centrul de observație în comuna noastră înfloritoare Găunoasa. Foarte exact! Un flăcău de 15 ani nici că poate întreprinde un lucru mai cuminte, decât să se facă corespondentul unui diar de calibrul celui-ce-l redigez eu cu atîta zel și abnegație, — și asta nu în timpul școlii, când și ar neglija studiile, ci în ferii, care sînt date spre recreație omului! Ce va să dăce asta? Va să dăce scurt și bine, că d-ta ești un om chibzuit și de aceea te țiu pe deplin potrivit pentru chiemarea cea grea ce o are un corespondent la noi. Tot ce-ți lipsesce, este rutina de raportor, ear' scopul scrisorii mele de față este tocmai ca să-ți dea și această calitate ce-ți lipsesce, să-ți prezenteze iocoina unui corespondent, după-cum avem noi Români trebuință de el.

În deosebite țeri și la deosebite popoare se cer diferite însușiri dela cel-ce voesce să fii corespondentul unui diar. Aceste însușiri sînt amăsurate totdeauna după trebuințele țerii și ale publicului. Un corespondent bun dela o foaie germană, ar fi poate cel mai rău corespondent român din Ardeal ar pute fi cel mai bun corespondent în Camciața de ex. sau și în altă țeară mai civilisată. De aceea, fiule, îndrumările și învățăturile, ce voiu să-ți le dau eu aci sînt întocmite special pentru noi și pentru trebuințele presei române din Transilvania și Ungaria. Și deee bunul

Dumnezeu, ca sēmēnta ce o arunc eu aci cu sudoarea feței mele să nu cadă în pămînt neroditor!

Precum la casa ce se zidesce, trebuie să i-se pună dinteu temeliele, pentru-ca să aibă o basă sigură, astfel și tu, fiule, și fiitorul nostru corespondent, trebuie să-ți agonișesci drept temelie acele idei și convingeri fundamentale, de care trebuie să fii inspirat în activitatea ta, pentru-că publicul nostru să te apărteze și să te placă. Ți-le voiu expune pe cele mai de căpetenie, celelate rezultă toate dintr'aste.

Înainte de toate deci, trebuie să ai, fiule, nestrămutată convingere, că Românu e născut poet, artist și savant, scurt că el este perfecțiunea creațiunii.

De ce trebuie să ai această convingere? Mai înteu pentru-că așa este. Ce-i drept, noi stăm în multe privințe înapoia altor neamuri și multă vreme are să treacă până-i vom ajunge. Asta e bine să o scim, dar' nu e permis să o spunem. Căci calitățile noastre existente numai așa pot fi susținute și întărite, dacă noi accentuăm și de și absoluta noastră superioritate în toate! Închipuesce-ți să se pună cineva și să descrie de pretutindeni defectele culturii noastre, înapoieră noastră, razele națiunii românești, ne-ar cuprinde, fiule, disperarea, s'ar slăbi credința în calitățile noastre firești și deodată cu asta am perde credința în viitorul nostru strălucit. Dar' și dacă n'ar fi așa, adevă dacă n'am fi noi născuți poeți, artiști și savanți, noi trebuie să cultivăm aceasta,

pentru-că numai ea ne susține individualitatea noastră națională. Dacă n'am av'e noi convingerea, că Românu e perfecțiunea creațiunii, atunci nu ni-ar mai sta nimic în cale, ca să ne facem Unguri, Sași ori Țigani. Acesta e murul chinezesc ce ne desparte pe veci de ei. Vai de acela, care ar încerca să-l răstoarne!

Din premisa aceasta urmează câteva idei fundamentale, de cea mai capitală însemnătate pentru un corespondent de diar. Urmează înainte de toate, că ori-ce încearcă, dreg și fac Români, este prin sine bun și perfect și ireproșabil, și că prin urmare trebuie ne condiționat laudat. Deși logică, fiule, n'ai învățat încă, dar' totuși vei înțelege, că o ființă în toate privințele perfectă, nu poate decât lucruri perfecte produce.

Prin urmare tot ce s'ar păr'e la prima vedere defectuos în viața publică a Românilor, tot ce s'ar păr'e a fi un lucru prost, — este numai la părere așa, în realitate este și asta tot perfecție, poate numai perfecție mai slabă! Să luăm un cas concret. D. e. se formează într'o comună oare-care un cor de plugari, corul dă un concert și cântă miserabil, fiindcă dirigentul corului, bietul de el, n'are idee de muzică. Tu, care ai auzit concertul și la oraș, afli că oamenii acestia au cântat prost de tot și te scandalizezi. Poți s'o faci, dar' n'ai voce s'o spui! De ce? Pentru-că între împregiurările date, fără un dirigent harnic, fără de public cu gust desvoltat, corul a cântat perfect. Ba dacă ar fi cântat mai bine, poate nu-l asculta nimeni! Înțelege politica! Așa e, că am drep-

tate? Prin urmare ce vei face ca corespondent? Te vei pune să reproșezi corul, vei condamna pe dirigent, pentru-că îi lipsesce ori-ce pricepere musicală, pentru-că corumpes auful pe un veac al unui sat întreg de oameni de omenie? Doamne feresc! Cu asta ți-ai da însuși testimoniul de paupertate și ai deveni imposibil ca corespondent al diarului meu! Nu. Vei lauda necondiționat ori-ce încercare, ori-ce tendență a spiritului românesc, fiindcă dacă despre Român în luptă a e vorba: „Român dăce, viteaz dăce“, — atunci în vreme de pace are să ese vorba: „Român dăce, fără de părechie dăce!“ De aceea, fiule, vei lua totdeauna poziție față cu acea minoritate de birfitori, care au început să-și arete spurcatele lor capete în mai multe părți locuite de Români și care nu află nimic perfect în ceea-ce fac și încearcă Români, ci caută cu felinarul lui Diogen după defecte. Miserabili, hrăniți din sudoarea poporului, trăsnetul Dumnezeului Românilor are să vă sfărime! Veți peri, canalii, în urgia neamului vostru, împreună cu aceia, care vă menagează în diarele lor clandestine!

Repet deci, devisa să-ți fie: Laudă necondiționată și uimire neștirbită față cu toate manifestările spiritului românesc! Unde nu poți să lauți, acolo să taci!

Din perfecțiunea ființei românești urmează încă două convingeri, care trebuie să le ai și să le accentuezi în fiecare corespondență: 1) că noi sîntem fiii lui Traian și 2) că Români în veci nu pene!

in Austro-Ungaria, dar' despre cestiunea nationalitatilor din Ungaria n'a fost un singur cuvânt.

Ve scriu despre aceste in mod detaliat, fiindcă susținerea ideii despre „statul național maghiar“ a aflat până acum cel mai mare sprigin în presa germană. Neavând până aci naționalitățile din Ungaria nici un fel de reprezentanță de presă în străinătate, biroul de presă din Budapesta putea susține în mod ușor cu vre-o câteva sute de mii fiorini ficțiunea despre un stat național. Acum e interesant a vedea cum se deschid ochii unui țiar după altul și cum ele ved, că au fost seduse. Mai e și acum cu puțință, ca fituice ca „Kleines Journal“ și „Neuste Nachrichten“ să rămână și acum credincioase Maghiarilor, dar' mult timp nu va dănuți nici aceasta. Cu privire la „Neuste Nachrichten“ ve va interesa și următorul fapt. Raportorul d-voastre a trimis mai deunăci pe un domn la redactorul șef al acestei foi, Dr. Rosendorff, un literat ovrlesc, pentru a-l întreba, dacă n'ar primi gratuit un articol despre România ardeleni. Redactorul a refuzat și în mod naiv a adaus, că el primese despre aceeași temă din Budapesta articoli dela „un domn cu pozițiune foarte înaltă“, așa încât foaia se simte foarte măgulită de a fi dobândit de colaborator pe un astfel de bărbat.

În sfârșit amintesc, că scirea adusă mai întâiu de „Kreuzzeitung“ despre faimele unei transacțiuni în Transilvania, a trecut și în numeroase alte foi germane. „Tägliche Rundschau“ dăce aceste: „Faimele aceste trebuesc primite deocamdată în mod sceptic, însă ne-am bucura, dacă Maghiarii ar deveni în sfârșit cuminte. În tot cazul a lor le este datorința de a veni înaintea Românilor cu propuneri“.

Correspondența sibiană publicată de „Vossische Zeitung“ (nr 11 din 8 Ianuarie) și amintită de correspondentul nostru berlinez, este în traducere românească următoarea:

„Sibiu, 4 Ianuarie. (Raport particular al d. „Voss. Zig.“) Atitudinea moderată a ministrului românesc Al. Lahovary cu ocaziunea interpelețiunii despre situațiunea Românilor din Transilvania pare a fi dobilit calea guvernului unguresc pentru negocieri cu Români. Lupta Românilor contra tendențelor de maghiarizare nu e nouă; mulți ani deardindul ei au luptat umăr la umăr cu Sașii ardeleni pentru interesele lor naționale și programul, pe care partidul național român l-a stabilit la Sibiu în 14 Maiu 1881, ar pute trece și de programul Sașilor, dacă cuvântul „român“ s'ar substitui cu „german“. Programul pretinde introducerea legală a limbii române în toate locurile locuite de Români, funcționari români sau care sciu românească, susținerea autonomiei bisericii române și a instituțiilor ei de învățământ. Aceste sunt punctele principale, pe care le pretind și astăzi Români. „Telegraful Român“, ce stă foarte aproape de capul bisericii ortodoxe, cere să se respecte limba română în justiție, în administrație, pre-

Nici că se poate altfel! Un popor, care a suferit atâta ca cel românesc și care dovedește în toate atâta perfecțiune, nici că poate fi alta, decât sânge din sângele lui Traian și carne din carnea lui! Dară, fiule, argumentele științifice n'ajung atât ca dovești practice. Câte un singur act ce denotă progres, ori o întâmplare frumoasă din viața Românilor este un argument cu mult mai puternic decât o claic de secături etimologice, pe care multimea nu le înțelege. De aceasta trebuesc să ții tu cont ca corespondent și să nu perși nici un privilegiu de a aduce în legătură această descendență a noastră cu faptele ce le vei descrie în corespondențele tale. Ea se fie sarea ce dă aroma plăcută bucatelor literare, ce le vei prezinti în formă de corespondențe. Cum asta? Eată cum. Se întâmplă spre pildă, că un ficior de țeran, eșind la pădure, se întâlnește în smeurice cu ursul. Ei se apucă la trântă și ficiorul omoară pe urs. Atunci tu, descriind faptul, vei arăta „cu colorii vii“, că atâta bărbăție și curagiu „numai un strănepot de al lui Traian“ poate dovedi, prin urmare, din faptul acesta singur ese la iveauă, că noi sântem descendenții legionarilor romani. Și așa mai departe. Tot în chipul arătat trebuesc să folosești ocaziunile de a dovedi, că Româniul în veci nu pere, un lucru care se înțelege de sine și pe care nu trebuesc să ți-l mai motivezi.

Aceste vederi fundamentale, în care trebuesc, fiule, să te întărești, nu se pot citi destul de des în corespondența țiaristică. Ele aduc un folos atât de mare spiritului public, încât ori de câte ori s'ar repeta, nu e prea mult. Din contră, când nu vor eși la iveauă cu destulă

cum și în școala populară. Foaia cere mai departe introducerea censului electoral unguresc în Transilvania; autonomia bisericii ortodoxe și posibilitatea de a susține din mijloace private școale medii române. Dacă guvernul unguresc va primi toate aceste puncte, este indoelnic. Chiar și extinderea dreptului electoral cu anevoie se va încuviința. Sub asemenea împrejurări este ușor de înțeles, dacă Români ardeleni se simt desconsiderați și drept cetățeni de clasa a doua. Explicabile, deși nu excusabile, sânt deci declarațiile conducătorului junimist liberal-conservativ Maiiorescu, care au produs în Ungaria atâta gălăgie. În temeiul clubului literar-politic „Junimea“ trebuia să-și câștige în restimp de atâți ani experiența, că în acest mod, în loc a-i folosi cauzei, i-se strică“.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 31 Decembrie st. v.

Afaceri interne.

Ministrul-șef alături contele Szapáry s'a reîntors alături dela Taksony și a plecat imediat la Viena, unde va rămâne până mâne. Cu acest privilegiu contele Szapáry va face raport Maiestății Sale despre stadiul, în care se află cestiunea reformării administrațiunii.

„Temp“ a primit zilele trecute următoarea telegramă din Roma: Se împărtășesce, că unul dintre prelații din Vatican va pleca cât mai în grabă la Budapesta, spre a stărui prelungi guvernul unguresc pentru efectuarea unei înțelegeri. Actuala situație a făcut Papei mari îngrijiri, deoarece ce se teme de urmările unei lupte dintre stat și biserică. De aceea se va face tot ceea ce se poate pentru evitarea unei asemenea lupte.

Croația.

Cea mai nouă propunere a conducătorului opoziției Mazzuranici cu privire la fusionarea fracțiunilor opoziționale, e condamnată decătră partidul starcević-an. Organul acestuia expune, că succesorii lui Mazzuranici au pierdut ori-ce vață înaintea poporului. Acela, care voește să joace un rol în politică, trebuesc să se declare și sau să intre în partidul starcević-an, sau să părăsească terenul de luptă. Ei trebuesc să se declare fără nici o rezervă, dacă sânt pentru sau în contra Ungariei, dacă sânt pentru independență sau pentru epitropie.

Din Cislethania.

Din organul Cehilor tineri se poate afla, că clubul Cehilor vechi a luat deja o hotărîre în prința răspunsului guvernului la rezoluțiunea lui Skarda. Cehii vechi, ce e drept, nu vor să-și deponă mandatele, dar' nu vor să se apuce de a treia citire a proiectelor de împăcare înainte de a se fi prezentat dieței proiectul pentru reformarea alegerilor.

În ședința dieței boeme dela 10 Ianuarie, cu prilegiul discuțiunii asupra §-lui 2 a proiectului pentru consiliul cultural al țerii, Cehul tiner Krumpholz impută locuitorilor de pe teritoriul german din Boemia, că sânt nealeali față cu dinastia. Deputații germani întrerup cu sgomot pe orator și îi strigă: „Minciună! Denunțaițiune!“ Mareșalul-suprem îndrumă pe orator a rămâne la obiect. După o discuțiune de cinci oare apoi se rezolvează §-ul 24 al legii despre cultura țerii. — Ieri la ameați a ținut o ședință subcomitetul comisiunii de împăcare.

Cuparea nicului.

Neintemeiata situațiune, ca-șicând Austro-Ungaria s'ar pregăti pentru ocuparea Salonicului, s'a ivit din nou. De astădată o scoate la iveală „Independance“ din Bruxella și spune, că în această privință s'ar fi fost subscris un tractat secret între Austro Ungaria și Anglia.

Raporturile comerciale dintre Austro-Ungaria și Germania.

„Die Press“ împărtășesce: Negocierile convenționale austro-ungare-germane ce se vor reîncepe la 12 Ianuarie, se vor începe cu a doua citire a singuraticelor pe țării tarifale, după aceea se va lua la desbatere textul convenției comerciale și cestiunile comerciale-politice.

Germania.

După consultările, care au avut loc zilele aceste în sinul partidului conservator, în casa deputaților se ține, că conflictul în afacerea legii cespse comunele rurale se poate privi de aplanat pe un timp oare-care mai îndelungat. Atât guvernul, cât și partidele sânt aplecate la o prevenire și e foarte probabil, că se va face un compromis.

„Hamburger Nachrichten“ declară din nou de o scornitură pretinsa declarațiune a principelui Bismarck cu „Le roi me recontra“ și cere, ca „Freisinnige Zeitung“ să numească martorii și să dea o publicațiune protocolară.

Crisă ministerială în Serbia.

Se confirmă scirea, că încă în decursul acestei luni se va ivi în Belgrad o crisă ministerială parțială. Chiar și în cercurile radicale există convingerea, că ministrul Gjaja se va retrage. În cercurile liberale se vorbesce și de retragerea ministrului-șef Gruici. Se dăce, că legea presei și regulamentul pentru casa domnitoare sânt cauzele crizei.

Alianță între Serbia și Montenegro.

La Berlin se telegrafează din Belgrad, că între Serbia și Montenegro se va face o învoeală, con-

Introducerea. — Ea servește pentru de a scormoni atențiunea cititorului față cu lucrul ce-l vei descrie în tractare. Prin urmare trebuesc să fie foarte interesant. Și deoarece în tractare presimți totdeauna fapte concrete, e mai mult decât consult, ca în introducere să meditezi, să contemplezi vre-un adevăr ce se referă într'un chip oare-care la obiectul corespondenței. Ear' spre scopul acesta sânt de un efect probat citatele românești și cu deosebire cele latinesci. Câte un citat de acesta în fruntea corespondenței face pe mulți s'o citească și dacă n'au obiceiul să citească corespondențe. Eată câteva dintre cele mai probate și mai ușor aplicabile citate:

- „Uniți-vă în cuget, uniți-vă 'n simțiri“
- „Românu e născut poet“.
- „De n'a perit Românu, când oardele barbar'e...“
- „Românu are șapte vieți, în pieptu-i de aramă“.
- „Apa trece, petrele rămân“.
- „Tantae molis s'erat Romanam condere gentem“.
- „Naturam expellas furca tamen usque recurret“.
- „Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci“.
- „Macte nova virtute, sic itur ad astra!“
- „O tempora, o mores!“
- „Quo usque tandem?“
- „Tempora mutantur, et nos mutamur in illis!“ etc. etc.

(Va urma.)

form căreia ambele state își acoardă reciproc favoruri comerciale și politice, precum și ajutor în cas de războiu.

Stupiditate și infamie.

Tot numirea aceasta o merită și articolul țiarului „Kolozsvár“ (Nr. 7 dela 10 Ianuarie a. c. n.), care poartă titlul „Liga bucuresscană“ și e de următorul cuprins:

Ieri am publicat statutele ligei bucuresscane, pe care însuși comitetul ligei ni-le-a trimis nouă și probabil și altor foi mai de valoare.

Afacerea aceasta are pentru noi o importanță oare-care și de aceea ținem de lipsă, de a da deslușiri în materia aceasta. Putem servi cu deslușiri în special fraților nostri români, pe care accentuarea scopurilor „culturale“ i-ar pute ușor seduce.

Această ligă nu e o idee nouă. E o societate improspetată, care sub guvernul lui Brătianu s'a fost compromisat cu deservire prin o provocare la revoltă.

Scopul societății „Carpații“ încă a fost crearea culturii române unitare. Ea s'a nisuit, ca prelungă participarea tuturor Românilor se cucerească Ardealul până la Tisa. Ținta culturală a fost deci numai un pretext, adevărata ei țintă a fost extinderea frontierelor României, unirea poporului românesc.

Dar' aceluia, pe care voește să-l pedepsească D-șeu, îi amintea. Așa s'a întâmplat și cu societatea „Carpații“. Membrii ei erau atât de încredunți, că la anul 1884 au fost proclamat revoluția, au fost detronat pe Francisc Iosif I. și au fost făcut o mare gălăgie pe hârtie. Nu au avut efect, dar' că nu a izbucnit revoluția, aceasta se poate atribui bravului popor românesc, care e credincios față cu Regele seu, față cu patria sa

Brătianu a dat preste graniță șapte dintre făcătorii de rele și a desființat societatea.

În urma acestei societăți a pășit acum liga bucuresscană. Nume nou, dar' ținte vechi.

Se pretinde, că în Ardeal Români au fost restiguiți decătră Maghiari. Tinerimea din Bucuresci se bușumflă și tăberesce în contra tiraniei maghiare. Ei accentuează Daco-România la Papiu Ilarian, împreanarea tuturor Românilor. Scopul e deci politic, de a ființa o Românie cu centrul în Bucuresci. Dar' aceasta nu o permis să se spună; pentru-că coconășii din Bucuresci ar avé în fața lor Europa, prin urmare scopul e cultural și ori-care popor e în drept a se cultiva; aceasta e ceva internațional, ce nici habar n'are de politică.

Nu mai cât toată lumea vede labele de cal; le vede în special acela, care aruncă o privire asupra statutelor ligei.

În înțelesul acestor statute, membri ai acestei lige pot să fie toți Români de pretutindena. Aceasta înseamnă deci uniunea tuturor Românilor. Central ligei e Bucuresci.

Întocmai cum fiecare fluviu se trage spre mare, așa dator e să tragă fiecare Român cătră Bucuresci. Acolo e sediul directorului de trei membri, care condace liga. Iubire de patrie, credință cătră Tron, aceste nu se iau în considerare: Fiecare Român e dator a privi spre Bucuresci, să fie necredincios față cu patria, cu Regele seu: singura patrie îi este România, regele îi este Carol I.

Banii incurg toți în centru, care se va gândi el de cheltuirea lor. Liga va ajuta cu bani pe toți Români dela noi și afară de România, pentru-că se roage întorcându-se spre Bucuresci.

Ei, și apoi ce mai trebuesc! După-ce liga se va simți tare, prin o revoluțiune ea va duce în deplinire unirea culturală și, dacă va pute, va detrona pe Francisc Iosif I.

Scopul cultural e o nebunie. Cine o crede aceasta dela liga bucuresscană? Nimeni.

Și apoi liga mai are încă o intențiune vrednică de compătimit: cestiunea religioasă, uniunea religioasă.

Liga se va nisui, ca confesiunea greco-catolică să fie stearsă dintre Români. Cultură unitară, religiune unitară. În România s'a început deja persecuțiunea în contra religiunii greco-catolice, și liga va duce ea apoi în deplinire trecerea deservită a Românilor la religiunea gr-orientală. De aceea s'a proclamat de centru Bucurescii, — de aceea turbează „Tribuna“ în contra Blajului.

Aceasta e situația, aceasta e aspirațiunea, misiunea ligei.

Și acum o putem spune, că, abstracție făcând dela tribunisti, liga nu va pute să-și câștige nici un singur membru dela noi. Nu, pentru-că intrarea în această ligă e egală cu crima de lesă Maiestate și pentru-că legile noastre vor pedepsi asupra pe cei-ce vor cuteza să se facă membri. Căci la noi Români au destule reuniuni de cultură.

Și nu vor lua parte mai ales greco-catolicii, care stau în serviciul cilișiașii apusene și nu au nimic de a face u centrul cultural din Orient.

Desa numiții din Bucuresci își fac bine socoteala.

Noi am fost arătat încât asupra intrișilor din Bucuresci; și ne vomda silință, ca liga aceasta să devină ceea-ce-lică cântecul popular românesc: „Liga, liga amăliga!“

E dealtfel caracteristic, că „Budapesti Hirlap“ primese dela Bucuresci o telegramă cu datate 10 Ianuarie n., care spune aproape din cuvânt în cuvânt tocmii aceleași ucenici, pe care le scrie guvernamental clujan în articolul de mai sus. Se vie, că biroul de presă din Budapes s'a pus serios pe lucru!

CRONICĂ.

Din cauza sfinței sêrbote de mâne numărul proximal „Tribunei“ va apăre numai Mercuri seara.

Numirea șefedintilor țaelor Regesci va urma în fozia oficială, după-cum află din isvor sigur țiarul „Jog“, numai în primele zile din luna lui Februrie. Tot atunci, sau nemijlocit după aceea, va urma și numirea șefedintilor de senat și a jurișilor.

Candidați de secretar de stat. Ca candidați pentru postul de secretar de stat din ministrul a latere al Maiestății tale, devenit vacant prin trecerea în pensiuie a secretarului Barthos, sânt designați Ludovic Lang, secretar de stat în ministrul de finanțe și Ladislau Torkos, consilier în ministrul de interne.

Noul șefedinte al reuniunii „Crucea-roșie“. În locul rēposatului contele Iuliu Károlyi, fost șefedinte al reuniunii maghiare „Crucea-roșie“, s'a ales cu unanimitate contele Andreiu Csekonic.

Amplioiați forestieri. Ministrul de agricultură a numit între alții de amplioiați forestieri și pe următorii: Emeric Dipold în Lugoj; Iuliu Lănczy în Nagylonya și Gustav Wagner în Cluj.

Foița noastră. În foița unnia dintre numerii proximali țiarului nostru începem cu publicarea intercesantului roman „Homo sum“ de G. Ebers, pentru a căru traducere avem autorisarea autorului.

Președintele țerii Bucovina. Consiliul în șef, contele Paice, însărcinat cu conducerea guvernului în Bucovina, a fost numit ca șefedinte al țerii Bucovina.

Liga pentru unitatea culturală a Românilor. Diarele din România publică următorul apel din partea acestei lige: Românișmul din afară de regat trece în timpul de față printr'o crudă încercare, graiul românesc este nu numai alungat din școalele naționale, dar' e amenințat a fi înăbușit chiar în vatra familiei române, atacându-se muma în drepturile ei naturale. Organul de cultură națională li-se pune călșu prin repeșite procese de presă și oneroase condamnări, pentru-că apără drepturile tradiționale ale Românilor. Scriitorii, care îndrănesc a cere respectarea legilor, sânt trași în judecătă ca agitatori, sânt condamnați de dușmanii națiunii lor și aruncați în temnițe. În fața acestor și altor mai multe persecuțiuni, care tind a mortifica o mare parte din corpul naționalității noastre, sentimentul de conservare națională impune fiecărui bun Român datoria sacrificiului. Liga, luându-și însărcinarea de a opune o rezistență energică acestor tendențe de desnaționalizare și de a apăra din toate puterile și pe toate căile permise cauza românismului, face apel la toate inimile generoase și patriotice, ca să o ajute moralmente și materialmente în împlinirea acestei sacre misiuni. Ori-ce oferte pentru formarea fondului ligei se primesc de dl cassar Gr. Brătianu, hotel de „Bulevard“, în Bucuresci. Comitetul executiv.

Un adaus la memorandumul universitarilor bucuressceni. „Națiunea“ scrie: Pornirea nobilă și românească a junimii noastre universitare a deșteptat pretutindeni cel mai viu interes. Dorind însă de a contribui și noi cu o părere în privința memorandumului ce are să fie în curând publicat, recomandăm dlor din comitetul de acțiune, ca să nu peardă ocaziunea de a alătura la memorandum o hartă etnografică. Astăzi, în fața potopului de aparțiuni literare, foarte puțină lume citeșce et o deosebită atențiune lucruri, care se petre departe și sub raporturi etnografice rău cunoscut. De aceea o hartă etnografică a Austro-Ungariei, hartă cu colorii deosebite ce indică teritoriul ce-l ocupă fiecare naționalitate, o asemenea hartă ar aduce cauzi naționale cel mai pipăbil serviciu, pentru-că ori-cine va arunca cât de fugitiv ochii asupra hartei, la moment va avé o aproximațiune idee despre importanța relațiilor etnice și în special despre importanța Românilor în Austro-Ungaria. Europa apuseană și clar bărbații politici n'au nici o idee despre importanța românimii din monarchia veche; acum dar', când e vorba de a desluși lumea și de a-i arăta suferințele fraților nostri de sub stăpânirea maghiară, — acum e indispensabil alătura la memorandum o hartă etnografică.

Coroana României pentru cultura poporului român. Citim într'un țiar din om.

P. T.

Cu începere dela 1-a Ianuarie v. 1891 va apăre în Sibiiu, în editura „Institutului Tipografic, societate pe acții“, un nou organ literar, poporal-scientific și beletristic pentru familii, sub numirea

„FOAIA ILUSTRATĂ“.

Avem până acum mai multe diare, care prelângă partea politică cultivă și partea literară, avem câteva organe pentru interesele biseroesce și școlare, și earăși câteva pentru interesele literare-scientifice și literare-beletristice, dar cele politice stau în serviciul unei sau altei idei, unui sau altui curent politic, ear' celelalte servesc sau numai intereselor mai mult locale ale unei diecese, sau numai unei specialități literare-scientifice, sau câtorva din aceste părți beletristice, trecând cu vederea, sau atingând numai în treacăt, unele interese de mare importanță pentru noi Români.

Toate laolaltă ne oglindează starea culturală, la care am ajuns, și acela, care voește să-și facă o idee clară despre ea, ar trebui pe toate să le citească, din toate să-și iee informațiunile. Căți sunt însă dintre noi aceia, care, chiar dacă s'ar ridica mai presus de vederile de partid, de confesiune, de simpatii sau antipatii personale, voind să se informeze și instrueze, să dispună de mijloacele necesare bănesci pentru a ține toate aceste foi deosebite și să aibă și timpul spre a le citi?

Necesitatea dar' a unui organ, care, chiar și celor-ce n'au nici timpul, nici mijloacele, nici chiemarea de a se ocupa îndeosebi și în fiecare zi cu unul sau cu mai multe din organele de publicitate amintite, sau cu toate laolaltă, să le dea informațiuni mai pe larg sau mai pe scurt, — după împregiurări, — despre toate lucrurile mai momentose, ce se petrec în lumea română de pretutindeni, și în lumea mare, pe diferitele terene ale vieții spirituale și materiale, și necesitatea unui organ, care dând aceste informațiuni nu numai să distragă, ci să se instrueze, și toate acestea să le mijloacească pentru un preț cât se poate mai moderat, a fost adese-ori și în diferite cercuri sulate.

Acestei necesități deci voește să satisfacă Institutul Tipografic prin edarea „Foaii Ilustrate“.

„Foia Ilustrată“ nu va fi pusă în serviciul numai al unei specialități, sau numai al unei clase de popor, ci va avè să considere interesele generale culturale ale Românilor de pretutindeni. Acest scop „Foia Ilustrată“ va căuta să-l realizeze prin următoarele:

1. Pentru a oferi straturilor celor mai largi ale societății noastre iubitoare de carte o lectură sănătoasă, care prelângă distracție și urmărească și scopul mai superior al instruirii și al cultivării gustului pentru frumos, și pentru a ține pe cititori în curent cu întreaga mișcare culturală a Românilor ori de unde ar fi ei, „Foia Ilustrată“ va aduce lucrări originale de cuprins literar, scientific-poporal și de literatură frumoasă, dând o deosebită atențiune aparițiunilor noi literare și științifice de ori-ce natură, productelor de pe terenul artelor reprezentative, al muzicii și teatrului, despre care va aduce, după împregiurări, dări de seamă mai scurte sau mai amănunțite.

Sciind însă, că o mărginire în aceste lucrări numai la poporul român ușor ar avè de urmare o unilateralitate și un exclusivism păgubitor progresului normal al culturii noastre, „Foia Ilustrată“ va căuta să aducă în traducere și lucrări de valoare din literaturile străine.

2. Apretând pe deplin însemnătatea cea mare culturală a bisericii, școlii și a educațiunii, făcute prin ele și prin familie, „Foia Ilustrată“ va considera ca o parte principală a chiemării sale, să dea informațiuni despre cele-ce se petrec pe aceste terene, mai ales la Români, să urmărească cu atențiune literatura lor și să contribuie la progresul, ce se va face și printr'insele în ale vieții noastre publice.

3. Cunoscând mai departe importanța cea mare, ce o are pentru poporul nostru economia, în înțeles mai larg, și alături de ea meseriile, industria și comerțul, „Foia Ilustrată“ se va nisul a lucra pentru introducerea și aplicarea mijloacelor mai noi și mai perfecționate de exploatare și va arăta calea pentru îmbunătățiri, căutând a suplini, măcar încâtva, foile de specialitate, pentru care se vede, că nu avem încă public cititor de ajuns.

Dela relațiunile noastre mai restrinse „Foia Ilustrată“ va trece și aici la cele din lumea mai largă, dând informațiuni despre aceleași lucruri la alții, mai înaintați decât noi, și complectându-le prin sciri despre invenții și descoperiri noi, și călătorii, ca astfel să se contribuie din ce în ce și mai mult la largirea orizontului de cunoștințe ale cititorilor.

4. În relațiuni ca cele amintite, se manifestă viața publică: politica unui popor, și lucruri, care la prima vedere par a nu sta în nici o legătură cu întregul vieții publice, examinate mai deaproape ne arată, că o mulțime de fenomene dintr'însa ar rămâne neînțelese, dacă nu ne-am îndreptat luarea aminte și asupra lor, întocmai precum pe de altă parte ele, rămânând isolate, ar fi lipsite de interesul, ce numai legătura cu întregul le o dă. Cestiunea

„Asilelor de copii“ d. e., a „botezării copiilor din căsătoriile mixte“, a „tractării tuberculosei după noul metod al profesorului Koch“, luate numai pentru sine și judecate numai după însemnătatea lor pedagogică, biseroească, medicală, rămân cestiuni, care pe un mic număr de bărbați de specialitate vor interesa. Îndată-ce însă le considerăm după importanța ce ele au pentru dezvoltarea spirituală, morală și fizică a acelor, care ca fitori cetățeni ai statului au să contribuie la susținerea și la apărarea lui, sau după importanța ce au pentru armonia și bunăînțelegere între confesiuni și între aceste și stat, ele capătă o față cu totul nouă, devin cestiuni de interes general, cestiuni de prima ordine în viața publică. Și earăși, fiindcă popor stă în legătură cu popor, viața publică a unuia trebuie să influențeze pe a celuilalt, astfel, că e chiar cu neputință a înțelegere viața vre-unuia dintre popoarele de acum, dacă o am smulge din legătura, în care se află cu viața altor popoare. Astăzi mai mult ca ori-si-când indiviții și popoarele nu pot rămâne indiferenți față cu raporturile politice, nici chiar dacă ar voi, pentru-că legăturile sunt atât de multe și de variate, încât e cu neputință ca cineva, fie el chiar cel mai neînsemnat membru al societății, să se smulgă din brațele lor.

Nu tuturor le este însă dat și cu puțină să se țină în curentul afacerilor politice prin citirea ziarelor cotidiene, și acestora mai ales, care nu sânt politicieni de profesie, sau nu trebuie să fie, dar' totuși doresc și simt trebuința să aibă informațiuni despre starea afacerilor politice în general, „Foia Ilustrată“ voește să le înlesnească această orientare prin reviste sau cronice săptămânale, în care, fără a se face politică militantă, să se înregistreze în mod retrospectiv momentele mai principale din cele-ce se petrec în viața publică nu numai cu privire la Români de pretutindeni și la patria noastră, ci și în cealaltă lume.

5. „Foia Ilustrată“ are mai departe intențiã, să contribuie și ea la continuarea între noi a unei lucrări serioase literare cu o direcțiune mai sănătoasă și mai potrivită adevăratelor cerințe culturale, și pentru realizarea acestei părți a scopului întreg să creeze un punct de concentrare pentru lucrarea tuturor acelor, cari prin producțiunea lor literară de până acum au dovedit, că merită a fi numărați între cei aleși, și dintre cari poate unii, fie din motive de politică, fie din vre-o altă cauză, n'au putut sau n'au voit a participa la activitatea literară, inaugurată prin înființarea ziarului politic „Tribuna“.

Pe de altă parte „Foia Ilustrată“ voește să dea ocaziune și un teren de lucru și talentelor mai tinere, care, având un fond real, doresc a-și încerca puterile.

6. În rubrici speciale „Foia Ilustrată“ va aduce în sfârșit lucruri despre igienă și cosmetică, apoi sciri diverse, care nu au loc în rubricile amintite mai sus, precum și sciri personale, glume și alte mărunțuri.

7. Pentru a satisface titlului foaii și cerințelor principiului înțepinării, recunoscut ați de atât de puternic, unde e vorba despre instruire, „Foia Ilustrată“ va aduce în legătură cu articolii principali sau și independent de acestia, ilustrațiuni alese cu îngrijire, mai ales și din actualitate, nu numai cu scopul de a procura distracție și de a instrua, ci și cu scopul de a contribui la cultivarea gustului pentru frumos.

După întimpinarea ce ni-o va face publicul vom da acestei părți din ce în ce o tot mai mare dezvoltare.

Încredințând redacțiunea dlui Dr. D. P. Barciaru și angagiând pentru colaborare puteri dintre cele mai bune, credem a pute pune în mâinile publicului cititor un organ, în care, pentru un preț cum nu-l oferă altul în asemenea condiții, ori-cine să aibă ceva ce să-l intereseze.

În speranță, că publicul nostru cititor, ne va oferi binevoitorul seu sprin pentru prosperarea lucrării, care o întreprindem în folosul înaintării în cultură a poporului nostru, ne luăm voea a invita la abonament pentru

„FOAIA ILUSTRATĂ“,

care va apăre în numeri de câte o coală, în fiecare Duminecă.

Condițiunile de abonament:

Table with 2 columns: Pentru Monarchie and Pentru România. Rows for Prețul: pe un an, pe 1/2 an, pe 1/4 an.

Împreună cu expedițiunea.

Colectanților de abonamente li-se dă după 10 exemplare 1 gratuit.

Pentru abonamente a se adresa la „Institutul Tipografic, societate pe acții“ Sibiiu (Nagy-Szeben).

Abonamentele se fac numai plătindu-se prețul înainte. — Un număr 15 cr.

Redacțiunea și administrațiunea, strada Măcelarilor Nr. 21.

Scrisori anonime nu se iau în considerare.

Sibiiu, în Decembrie 1890.

Direcțiunea „Institutului Tipografic“.

ANUNȚ.

Un tiner ce posedă limba română, germană și maghiară, apt a conduce agente notariale, se primesce în cancelaria subserisului numai decăt.

Condițiunile se statorese pe cale privată.

Racovița, 8 Ianuarie 1891.

p. u. Felek.

Iuliu Tr. Fogarasiu,

notar cercual.

[998] 1-2

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

[979] 8

asigurează prelângă condițiunile cele mai favorabile:

a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de camp, mobiliu etc.

b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc and Sume asigurate pe viață. Rows for years 1869-1886, 1887, 1888, 1889.

1,358.602 fl. 49 cr.

Conform bilanțului pentru 1889 fondurile de rezervă și garanție se ucră la

611.270 fl. 24 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslșuri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipéruș Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 3 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrină. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bētrāni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turoului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțozească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vēntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărăcitu. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea poștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciul-împrat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărătesă și reana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa ferocată. Poveste în versuri de P. Dafu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă întru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun și rău. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele A. Luc. I. Romanescu. Un exemplar 20 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Hans Christian Andersen. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. Poveste de George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin peșterii. Poveste de Nicolae Trămbulescu. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Rodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani de la înființarea lui Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste to vândătorilor, se dărabatul cuvenit.